

רב ביכנ"ס וראש הכולל הרב משה גבאי שליט"א

תפארת צב"ד

כולל "מלכות שבתפארת" ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

פרשת וישלח

עלון מס' 288

נגמור שליט"א. אמר לי הרבי, בשתי מנות אלו אל תגע, רק במנייה פלונית תשקיע. מצויין! אמרתי, חזרתי אל החבר המציע ואמרתי לו להשקיע אל כל כספי במנייה אותה אישר לי הרבי. אך זה החבר מטעמיו הוא עשה בכוונה הפוך משבקשתי והשקיע את כל כספי במניות אמרתי לו לא לסחור בהם. והתוצאה הייתה אסון מבחינתי! למאיתיים אלו שלי צנחו לשווי של עשר אלף דולר בלבד!

"ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה, ואשלחה להגיד לאדוני למצוא חן בעיניך"

כל עם ישראל דרך לקראת שחרור של כל תינוק ותינוקת, נער ונערה, עין לא נותרת יבשה אל מול התרגילים של המרצחים הנוראיים ומשחק ארגושות של הלב היהודי החם והרגיש של עם ישראל. בימים אלו נתקלים ביותר כמה כוח העצום של חיבור של אב ואם לבנם או לבתם, איך להם יסוף להם לילה בלעדיתם. כל רגע של עיכוב, תקווה שהופכת לאכזבה הופכת את לבם, ולא נותרת רוגע לשמכם.

ניגשתי אחר כבוד אל הרבי וסיפרתי לו את הכל. אמר לי הרב המתין לטיש... והנה בשולחנו, הרבי בפרשה זו הקשה קושיה. מה חידש יעקב שיש לו שור וחמור וכי לא ידע זה עשו? וגם למה סתם להכעיס את עשו? אלא אומר הרבי, לכן היה לו את התואר המפוקפק של "גדול הרמאים...!!!". אומר יעקב לעשו, נראה לך הגיוני שהצלחתי לצאת מביתו של הרמאי הזה ועוד מיליונר?! הרי הוא רק עוקף את כל מי שבסביבתו!

אולי או קצת יכול לקרר לנו את ההבנה איך מרגיש כביכול בורא עולם על כל נשמה המתרחקת, על מיליוני יהודים בארץ ובעולם שלא מכירים את אבא! ולא בגלל שמישהו חטף אותם, הם פשוט טורקים את הדלת, סליחה, לא מתאים לי כרגע אני עסוק באמצע הביילויים והנאות החומריות של העולם... סליחה על ההשוואה אולי יהיו מי שיכעסו... אבל זו האמת! וזה מתקשר גם לפרשת השבוע בלוחמה הפסיכולוגית המתנהלת ברמזים עמוקים בין יעקב לעשו אחיו. מתחיל יעקב לספר שיש לו שור וחמור ועוד ועוד, מה הוא בא להתברר! רוצה "להדליק" את עשו עוד יותר! ומי מתרגש משור וחמור בזמנם זה נשמע כאילו יש לו בניין בסביון...

אלא הסיבה לכל זה אומר יעקב, כי "ויהי לי שור וחמור"!! זעק הרבי ביטיש ואמר, אם רמאי וגנב מצליח לקחת לך את הכסף יש מצב כנראה שהכסף לא היה מספיק כשר! מלמד יעקב אבינו את עשו, אתה יודע למה לא הצליח לך לעשוק אותי כי "ויהי לי"!! זה היה הכסף שלי, כשר, ובישרות, זה אף רמאי וגנב לא יכול לקחת לו...

אמרנו בזה כמה ביאורים. א. אומר לו יעקב לעשו אתה מוצג כאחד שהקפיד על כיבוד אב ואם, וכל הזכות שלך היא מכוח אבא וכל שבמיה אולי לי שור וחמור ונותרתי מלעבד בהם באיסור כלאים. וגם עם הבהמות שלי עשיתי כל דבר על פי ההלכה כמו שחונכתי ע"י אבא, זה כיבוד האמיתי. אך אתה אמנם שאלת איך מעשרים את המלח וכו', אבל כל יום ויום רמזת ברוב גסה את ההיגיון הטהור של אבא. זה כיבוד!

הרהר מה לעפר בזה שהכסף שלי יהיה כסף כשר. ומיד קיבלתי על עצמי לעשות על זה תשובה. סופו של דבר היה שהמנייה שלי עלתה וטיפסה והגיעה לסך של שמונה מאות אלף דולר. ומשם החלה ההקפצה שלי להצלחה הכלכלית ברוך ה'.

ב. אומר המדרש תנחומא, "ויהי לי שור וחמור" שור זהו יוסף הצדיק. וחמור זה יששכר חמור גרם. אומר לו יעקב לעשו, אין לך סיכוי להצליח להלחם עמי, יש לי עמי את יוסף הצדיק קדוש שמור בשמירת הדין והצדק. ויש לי את כח לימוד התורה בהתמדה של יששכר, ובזמן שהקול קול יעקב וכן הידים ידי עשו, ואין לך דרך להצליח מולי.

החשב מרן הגר"ח קנייבסקי זצ"ל, כי על זה בדיוק הרי כעת רודפים אחרי יעקב. נמצא שחוסר השקט והשלווה הוא הכסף! והוא זה שגרם לו כעת לצרה הזו.

אחר כך חייבם של הרשעים בעולם הזה, בהתחלה הוא נראה עושה חיים ניפנפ בהמשך... או גרוש בלי גרוש... או פרוד בהליכי בית משפט. בן אחד ברח לחו"ל, והשני חזר אליו לגור אצלו כי קודש מהאשת... בסוף כשנולדו האסימון לא תמיד יש זמן ודרך חזור, לפעמים מה שנותר הוא רק לבכות!...

בדק ובירר וראה כי אמת הדבר, הלך וכיסה לו את כל החובות שלו, וכמובן גם השאיר אותו בביתו ולעצמו חיפש דירה אחרת. אמת, שברורו קצת קשה למצוא את זה שהוא עצוב כשזוכה בלוטו, אבל ודאי אשרי מי שזוכה לצלל את הכסף שחנן אותו ה' ולהבין שזה רק פיקדון אצלו. ולזכות לתמוך בלומדי תורה כי זו ההשקעה הטובה ביותר, המניבה לו רווח עצום, ואגב, זו השקעה לטווח ארוך!...

ג. דרך נוספת נביא, אך נקדים מעשה. היה פעם חסיד מחסידות גור, עשיר גדול מהעיר אנטוורפן שבבלגיה. פעם הגיע אליו ראש כולל להתרים אותו למען האברכים, במהלך השיחה על דא ועל הא נשאל איך הצליח ברוך ה' כן בעושרו! זה פתח וחשף את סיפורו. היה לי כמה שנים אחר נישואי סך של מאתיים אלף דולר שצברתי. גנשתי חבר שהציע לי להשקיע בכל מיני 'מניות' בבורסות העולם. כיון שהיו לו מגוון של הצעות, מנייה של חברת גז, נפט, ומניות של דליין, או של מחשבים. לא היה לי הרבה כסף להמר עליו... ולכן החלטתי לטוס לארץ ישראל לשמוע את דעתו של הרבי

זמני השבת

- הדלקת נרות: 16:14
- צאת השבת: 17:15
- זמן ר"ת: 17:48

זמני תפילות בביה"כ:

ימות השבוע:	שחרית: 7:30
יום שבת:	מנחה גדולה: 13:15
	שחרית: 8:00
	מנחה קטנה: 16:20
	ערבית: 16:40
	מנחה ער"ש: 16:15
	ערבית מוצ"ש: 17:15

שיעורי תורה:

- א - ה - 8:10 - 9:00 - גמרא מסכת בבא בתרא עם הרב משה גבאי.
- א - ה: מיד אחרי תפילת ערבית - גמרא עם ר' יהודה עובדיה.
- ב: 20:00 - 21:45 - שיעור ביזרע שמשון עם ר' יצחק לוריא טהור.
- שבת: 15:05 - גמרא והלכות שבת

אקטואליה בפרשה:

"וקראת לשבת עונג..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00 ע"י הרב משה גבאי שליט"א כולם מוזמנים.

סיפורי צדיקים:

סיפר בעל ישבת הלוי הרב וואזנר זצוק"ל. כבר תראו את הסיפור אך אין דרכו של הרב הייתה לספר מעשיות מעין אלו, כך הקדים ואמר, אך בערוב ימיו סיפר ואמר למען ידעו כוח התורה. סיפור זה אודות הגאון רבי מיכאל פאפא זצ"ל שהיה רבו של סביו של הרב וואזנר. הרב היה רואה על המצב של הבחורים כל בוקר מה עבר עליהם ביום שערב. הם היו מנסים לכסות את המצב עם הכובע אך זה לא עזר כל כך... פעם אמר לאחד הבחורים, אתמול בחדר בלילה ישבת עם חברים ושיחקת כעין משחק 'מונופול'. הרווחת הרבה בניינים אספת הרבה כספים... רציתי לומר לך, כי המזל שלך היה במשך החיים להרוויח כמה בניינים אמתיים, ואתמול כבר ניצלת את זה והרווחת את זה בצורה מדומה... סיים הרב בהתרגשות, "ולמה אני מספר לכם את זה? כדי שתדעו מה זה כוח התורה, וצריך לדעת זאת לדור אחרון!!

שאל את הרב

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

האם מותר לאכול או לשותת לפני קידוש?

אם הפק על הלחם הטעות אפאה העל שפאל מלונות מה ציון?

ארון קודש ישן חייב לניפה או ניתן להפאכו לארון ספרי קודש?

גם אשה דינה כמו האיש ואין לה היתר לאכול או לשתות לפני קידוש. ואם היא רגילה להתפלל שחרית מותר לה קודם תפילת שחרית שעדיין לא חלה חובת הקידוש.

אם ברך בורא פרי העץ לא יצא ידי חובה. אולם לגבי שאר הברכות שהזכרתי יש בזה מחלוקת אם יצא, ולהלכה יצא בדעיבד ידי חובה, כיון שגם נוסח זה שייך בברכת הלחם.

ארון קודש של ס"ת כמובן חייב גניזה אם מחליפים אותו. ומכל מקום טוב יותר לעשותו ארון לספרי קודש מאשר לשלוח אותו לגניזה. ומכאן יש ללמוד לשאר דברים הצריכים גניזה.

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה!

היה זה לפני קרוב למאתיים שנה, בראש חודש סיון שנת תקצ"ו. העיר לומז'ה לבשה חג, רחובות העיר צוחצחו ומורקו מבעוד מועד, בית הכנסת הואר באור יקרות וכל הקהל כבר יצא אל פאתי העיר, ומתינו לבוא המרכבה המיוחלת. יום חג הוא לעיר לומז'ה, תושבי העיר עטופי שיראין וילדי תשב"ר בבגדי שבת כבר עמדו משני צידי שער העיר, ממתינים לרגע הגדול...

הגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל, גאון העולם ששמו נודע למרחוק, עתיד להגיע בעוד שעה קלה ללומז'ה. לב מי לא נרגש, איני נפש יהודית שאינה רוטטת. תלמידי החכמים התכוננו בקושינו סבוכות, ובגיוע המעש ערכו את ההכנות הטכניות לביקור המרומם, וידיחו של נשות החיל לא משו מלסדר ולהבריך, נקנות ולבשל, להכין ולערוך...

בשעה היעודה נראתה המרכבה מגיחה אל האופק, ואך ירד ממנה הגאון פרצו כל התושבים בשירה אדירה, וליוו את הגאון אל בית האכסניה. נקבעו שעות מסודרות לימי הביקור, מתי ימסור הגאון דרשות, באלו שעות יקבל קהל, היכן יתפלל ובאלה אירועים ישתתף. הכל נקבע מראש, ובגיוע שעת קבלת הקהל - צבא קהל גדול על בית האכסניה, כנסיים ומתברכים, שואלים ועונים, מביטים ומתרגשים.

בין הבאים, נראו גם רבי הירש לייב ורעייתו עטל, ובנם בן ה-15, משה נת. אך כנסו לפני הגאון, ומיד פרץ שטף דמעות מעיניה של האם: 'רבינו הגדול, את עצתך אנו שואלים וישועתך אנו מבקשים. משה נח יקירנו זה, התברך בכישרונות טובים ומועילים, אך כמוהו לפענח תרגילים בחשבון, חידות סבוכות, תשבצים קשים... כל זאת עד לרגע בו הוא פותח את הגמרא הקדושה, וכל המילים כמו מרקדות לפניו, ראשו אטום, אף מילה אינה מובנת ואף אות לא מאירה!'

האשה התייפחה ארוכות, והוסיפה: 'תשעה אחים לו, למשה נח שלנו, כולם עילויים המתמדים בתורה, עדיים לגאון ותפארת. גם משה נח עילוי ומוכשר, אך כל זאת במקצועות החול בלבד, כשמיגע ללימודי קודש - הכל אטום וסתום בפניו. הגמרא כמו סגורה וחתומה בעיניו, והוא לא מבין בה מילה. מה נעשה?'

רבי עקיבא איגר הקשיב לזעקתה ונאפץ שרעפים. הכאב שעלה מדבריה היה גדול, והמזעקה שהציגה - אכן לא מובנת ולא פתורה. ילד כבן 15 שמבין הכל, מוכשר וגאון, אך רק התורה חתומה בפניו... כמה כואב! הוא הרחיק קלות, ואז השיב: 'ראו נא! אנו יודעים כי מאכלים אסורים הם שיכולים להשפיע ולאטום את המוח, לסגור את חדרי הלב מהבנת דברי התורה. אין זאת אלא שכנראה בנכם נכשל מתי שהוא במאכל שכזה, ולכן עלתה לו כזאת...'

האשה שמעה את דבריו, וקפצה כנשוכת נחש: 'רבינו הגדול! הרי מעודנו אנו כה מקפידים והיירים בכשרות המאכלים, ורוכשים עופות רק מהשוטח המומחה ביותר ומדקדקים בכשרות המאכלים. האומנם? כיצד קרה הדבר, ואם קרה - המעוות לא יכול לתקון, האם הנזק אינו בר תיקון?'

רבי עקיבא איגר נאנח בצער, והשיב: 'איני מאמין שאתם זהירים בזה, ובאמת קשה לדעת כיצד זה קרה, אך ברי לי כי אטימות הלב מהבנת התורה - מקורה במאכל שאינו כשר, שאין לדעת כיצד הגיע לפני, אולי במקומות זרים או מי יודע היכן ומתי...'

הגאון עצר לרגע, מניח להורים לעכל, ומיד גילה להם דרך תיקון: 'אך אוכל לגלות לכם הדרך, כיצד ניתן בכל זאת להציל את הילד, לפתוח לו את הראש ולהעניק לו את היכולת להצליח בלימוד התורה. הדרך הזו היא לעמוד בתורה מתוך הדחק, המון לימוד תורה מתוך הדחק, שיעמול הרבה בתורה מתוך הדחק - שב הגאון על דבריו האחרונים כמה פעמים, וברכס בשלום.

הם יצאו מעמם המומים ונסערים, מצחם חרוש קמטים, בגלגלים בזכרונם את שנות חייו של שנה. רבי צבי הירש ורעייתו ערכו כמה בדיקות, תחקרו את הילד מתי אכל מחוץ לבית, אולי נקלע פעם לשמחה לא צפויה או נתקע בדרך במקום כלשהו. אפס, כי לא נמצא כל פתרון לתעלומה... גם הילד עצמו היה שותף למאמץ, ובסופו של דבר נזכר כי היה פעם אחת, בה הלך לחתונה ללא ידיעת הוריו, לפני כעשר שנים...

'כשהייתי בן חמש, סיפר הילד לאט לאט, דולה את הפרטים מירכתי זכרונו, יזכרני שפעם אחת חזרתי מהתלמוד תורה, ועברנו דרך המלון שבעיר, בו נערכה חתונה. זה היה בימי החנוכה, וכיוון שבשנו מוקדם מהלימודים - החלטנו להצניץ בחתונה המפוארת שנערכה במלון. בדיוק נקלע המחותר לפנינו, והציע לנו לאכול ידך עוף. מי יודע, אולי בזה מדובר?'

ההורים התפלאו מאוד, רב המלון המדובר ידוע בכשרותו ומקופדת, ובעליו - הוא יהודי ירא שמים בשם רבי אליעזר טרוסקי, שקשה להאמין שיצאה מכשלה מתחת ידו... האירוע המדובר נחקר ובדק, פנקסים מצהיבים ומאובקים הועלו מהמרתף,

עד שהתברר שמדובר בחתונתו של יהודי בשם י. א. שנישא בזיווג שני ביום שני דחנכה שנת תקפ"ו...

כירור נוסף העלה, כי חתונה זו נערכה בניגוד לדעת גדולי הדור שאסרו את קיומה, ובראשם הרה"ק בעל התניא ז"ע שאף כתב מכתב חריף וחמור כנגדה, וגם אסר על השוחטים לשחוט עבורה שום בהמה ועוף, והוסיף ופסק כי: 'אם ישחטו - תהא שחיטתם נבילה!' - כלשונו במכתבו. אלא שהמכתב הגיע ללומז'ה הרבה אחרי החתונה המדוברת, שנערכה בשוגג מבלי שאיש מתושבי לומז'ה ידע על האיסור החמור...

'ומכאן; - סיים רבי הירש לייב לחבר את הפאזל ודיווח לרעייתו ולבנו - 'מכאן המאכל האסור שטמטם את מוחו של בנו משה נח, והוביל לכך שהוא לא מצליח להבין אף מילה מדברי הגמרא...'

לנוכח הגילוי המרעיש, נחרד ליבם של ההורים ושל בנם הקטן. התברר כי גדול הדור צפה למרחוק, הילד אכן נכשל במאכל אסור לפני עשור, ומאז - הדבר משפיע עליו. אין לו תקנה זולת לימוד תורה מתוך דחוק כפי שציווה הגאון, ולא נותר אלא להתחיל במלאכת התיקון, ולשולחו למקום תורה בו יעמול בתורה מתוך הדחק...

לאחר פרק זמן קצר שהוקדש לבירורים, ולאור רצונו הכנה של הנער ששאף לתקן את הנזק שנוצר וביקש לזכות בהבנת דברי הגמרא, הוחלט לשולחו לירושלים של מעלה על אותם ימים, שגאוניים עמלו בה בתורה מתוך דוחק. בעיניים מצועפות בדמעות נפרדו בני המשפחה ממשה נח הצעיר, וליווהו לספינה הנוסעת לארץ ישראל. לאחר מסע מייגע הגיע הנער לירושלים, ושם פעמיו לבית מכרו של אביו, הגאון רבי יעקב קאפל שפירא זצ"ל, מדמויות יהודי של ירושלים באותם ימים.

הוא הביא עמו מכתב, בו כותב אביו לידידו: 'בהמשך למכתבי הקודם, בני משה נח עולה לירושלים בכונה טהורה ללמוד תורה מתוך הדחק. הנני מבקש ממך, שמור עליו כבבת עין, מפיתך בלבד יאכל, וממשקה ביתך בלבד ישתה, ועל שולחןך יסב. חנכה ללמוד וליגע בתורה מתוך הדחק, כי תורה מתוך הדחק לא מצאתה אלא בירושלים, ומשום כך הנני שולחו לשם...'

ואכן, רבי יעקב קאפל פתח את ביתו בפני האורח, והתמסר לסייע לנער לעמוד בתורה מתוך הדחק, בשאיפתו הטהורה. הנער החל לעמוד בתורה בבית מיטיבו, ולאט לאט חש כי שערי הגמרא נפתחים בפניו. כשראה לראשונה שהוא מבין את קושיית הגמרא, התלחלו עיניו בדמעות אושר טהורות, וכשהצליח לחזור על הקושיא והתירוץ בעל פה - עיניו ברקו באושר, דומה שלא היה מאושר ממנו...

וכך, במשך שלוש שנים, הוסיף הנער ועסק בתורה מתוך הדחק, כשמוזנו מצוי בצמצום רב והוא מתאמץ להימנע ממותרות ולהסתפק במועט. ואכן, הנער עלה ונתעלה במעלות התורה, עד שזכה אף להיבחן אצל הגאון רבי שמואל סלנט זצ"ל - רבה של ירושלים באותם ימים, אשר מצאו כחריף ובקי, והציע את העילוי הצעיר לחתן לביתו של רבי יוסף קובנר, מנקי הדעת שבירושלים. ועד סוף ימיו המשיך רבי משה נח לעלות ולהתעלות במעלות התורה היראה...

[מתוך פניני פרשת השבוע]

בניין עדי עדי:

הביא הרב פנגר בספרו 'פסיפס':

פונה האשה לרב ליעוץ, אני מבקשת מבעלי להרכיב לי איזשהו משהו בבית, הוא מסכים, הוא מבטיח ממש בקרוב. אני לוקחת 'סטופר', ובודקת את זמן התגובה... עוברת בערך חצי שנה... נו, חשבתי לעצמי לא הכל מושלם, כנראה 'נפלתני' עם בעל 'מעט'... אבל כבוד הרב מה שבר אותי לגמרי, אתמול השכנים ביקשו מבעלי עזרה להתקין את המזגן... ממש כפול עבודה ממה שאני ביקשתי! מה דעתך הרב, הוא הלך? לדעתי אמר הרב, הוא לא הלך הוא רץ!!! בדיוק כך הרב, מה אתה מכיר את בעלי? לא! אני לא מכיר את בעלך אבל אני מכיר את השכנים!...

עושה האשה פרצוף תמוה, לא הבינה מה הקשר?

אמר לה הרב אסירי לך, אם הוא יסדר לשכנים את המזגן הם לא יפסיקו להודות לו. כמה אתה כשרוני, ממש ידי זהב, מעריכים מאוד את מה שעשית... אתה ממש מיוחד! אבל את, מה אני אגיד לך, עד שאפשר להוציא ממך את המילה 'תודה' המשיח יכול להגיע פעמיים...

בפעם הבאה שבעלך עושה משהו, מציע לך לעשות 'הפרשת חלה'!

פינת ההלכה:

הלכות בישולי עכו"ם:

- * תבשיל שבישל גוי אסרוהו ז"ל משני טעמים. ראשית שלא יהיה רגיל אצלו ויבואו לידי חתנות. ועוד שמה יאכילנו דברים טמאים.
- * אין למחלל שבת בפרהסיא דין גוי לעניין זה. אף שודאי יש להקפיד שהדבר כשר.
- * דבר הנאכל כמות שהוא חי או דבר לא חשוב שאינו מאכל שעולה על שולחן המלך אין בו בישולי גויים.
- * אם יהודי הדליק את האש אך הגוי הניח את האוכל עליו, לספרדים יש לאסור ולאשכנזים מותר. ודיעבד במסעדה או בית מלון יכול הספרדי להקל בדוחק.
- * יש מתירים לשתות קפה הנעשה ע"י גוי [תחנות דלק וכדו'] וראוי להחמיר בזה.
- * יש להקל בדגי סרדינים משום שמן הסתם אינם עולים על שולחן מלכים.
- * תבשיל שבישל גוי לצורך חולה בשבת מותר לחולה ואף לבריא במוצא"ש.

זכות העלון:

- * לרפואת משה עומר בן כרמית * ועדי גל בת חיים * לרפואת ברכה בת מימי סימי * להצלחת יעקב אריה בן אסתר ומשפחתו * רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה שלימה והצלחה לאליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה חזרה בתשובה וזיווג הגון. * להצלחתם ובריאותם של עומר ואוהד בני חגית

ניתן להקדיש להצלחה, לרפואה ולע"נ על ידי שותפות בסך 50 ש"ח בהוצאת העלון בטלפון: 058-3123124